

[Levinsen.]

man ikke vil give Beskæftigelse til de Titusinder af arbejdsløse Landarbejdere, der gaar ude i Kommunerne og hellere end gerne vil have Beskæftigelse til en rimelig Løn.

Formanden: Der er endnu forlangt Ordet for to korte Bemærkninger, men dermed maa det ogsaa være Slut.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at Landbruget betalte den Løn, som Erhvervet kunde bære. Det er jo slet ikke rigtigt. Det ærede Medlem ved lige saa godt som alle vi andre, at i Krigsaarene kunde Landmændene meget godt have betalt en væsentlig større Løn, men de daarlige Organisationsforhold hos Landarbejderne bevirkede, at man, trods de gode Tider for Landbruget, udnyttede Landbrugets Arbejdere.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at det er fuldkommen urigtigt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at vi fra Socialdemokratiets Side har kastet Snavs paa Landmændene. Nej, det er de ærede Medlemmer fra Venstre, der har forsøgt at mistænkeliggøre de arbejdsløse, paastaa, at de hellere vilde have Understøttelse end Arbejde. Det er det, vi har reageret imod, for det er nemlig urigtigt, og de Herrer maa virkelig finde sig i, at vi paa-taler det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Ja, man kan nu ikke saadan feje os til Side, for det er en Kendsgerning, at det er vanskeligere i dette Foraar at faa Folk, end det var i Fjor. Det kan man ikke komme udenom. Det er vanskeligere at faa disse unge Mennesker, der jo dog skal have Plads ved Landbruget i Alderen fra 16—17 til 23—24 Aar, hvor de gaar ind til mere selvstændige Pladser, det er vanskeligere at faa dem nu, end det har været før. Det er min Opfattelse, at Landbruget evner ikke at give stort større Løn, end der bydes i dette Foraar, godt 300 Kr. efter Alder og Uddannelse til en ung Karl, foruden Kost og Logi, for 6 Maaneder. Jeg kan ikke tro, at det kan være stort mere. Der er et Problem dér, som man ikke uden videre kan feje til Side, og det nytter ikke at sige, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sagde, at Landbruget

ikke giver den Løn, det kunde give. Det er forkert. Mange, mange Steder giver Landbrugerne mere, end de næsten har Raad til at give. Men der er noget galt, og det er rimeligt at sætte det i Relation til Arbejdsløsheden. Jeg evner ikke at sige, hvor Hunden ligger begravet. Men noget galt er der, og Folk ude paa Landet forstaar ikke, at det skal være saadan.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Einer Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at samtlige de fire Lovforslag, vi nu har behandlet, henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal lade den under Punkt 11 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924, som ændret ved Lov Nr. 119 af 4. April 1932, om Forsørgelse af militære Invalidere og saadannes efterladte i de sønderjyske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2571; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1477).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Dette Forslag har ikke tidligere foreligget til Behandling i det høje Ting, og jeg er derfor ikke i Stand til at henvise til mine Udtalelser ved tidligere Behandlinger, men maa gaa lidt nærmere ind paa Forslaget.

Ved Lov Nr. 119 af 4. April 1932 blev der gennemført forskellige Ændringer til Loven af 29. Marts 1924 om Forsørgelse af militære Invalidere og saadannes efterladte i de sønderjyske Landsdele. Forud for Lovens Vedtagelse havde „Foreningen for krigsbeskadigede og faldnes Efterladte“ haft Lejlighed til at fremsætte deres Ønsker i et særligt Forslag, og det var da ogsaa dette Forslag, der laa til Grund for Loven af